

1915-11-26

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Lille Veum, Brørup

Archive:
Mappe 86 nr. 55

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Jeg fulgte os nogle gader til Tivolis
Vi gik ned til aien. Da, da I havde
set det. En række skoge lidt ned
skarp tegne med den skæne af-
bryd - først brynde de en vognen
forre, vilde, urolig, tomme, men vi
gled de mere ned, ved en fremad
med øye, den brynde, brynde - et vel-
kommet - det heldt oppe for den brynde brynde
i vogn og ved den brynde. Der var
der brynde, den brynde den vognen vognen
for ved øye - faldt. To gader brynde
den ene med brynde, da vi var ved brynde

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 55

Om så skulde Ho. Morten skrive
text.

Jeg er ikke bød for at forelå,
for du gav den egen vej altselv.
Men David - den unge David der
trykkes med lov og Gjørning, om
samlet ud af dens gab, og har
den i skægget, og draber hende den
og Gjørning. Jeg agter det kunde
sige sig meget til dem derude.

Jeg er ikke bød for det var godt at
den David og Gjørning. De hjælp
og med den meget smukke hinde
kirke og Lille Venn. Men det
var så altselv ikke det der var
det mest. Men deres unge
modtagelighed og tagen del i
det alt. Og så var vi sammen
til allers bedste.

Det er sandt, Peter har en lækker
- jeg agter den søde som lækker, som
er så dejlig, og så smuk. Kunde
den ikke også være med i den
Lille bød? Hvor fine de hans
frugter, agter vi.

Jeg haster med at skrive til
dig om tegningerne. Allers ventede
jeg hellere til en anden dag med
at skrive, for jeg er meget travlt
i vundet.

Vi er indelig glade for det møde
vi fik lov til. Det var sådan
overraskende at begynde med,
ingen høj vigtig del og vi vidste
ikke om vi måtte have lov,
for som det gik det at de
måtte ikke komme, og vi vidste var
det s. s. v. s. s. v. Men så gik
det hele efterhånden så godt i
lag, så vi rigtig mærkede at
det var en der forstod det, der
havde fat i det. Og all
kom ikke som det gjorde, men
de var så der hele dagen,

Bood og nødvendigt føde er der
og endnu ikke nogen nød for
Landet. Borden er isigelig hvor en
Rommere.

Kære Agnete. Tak for dit brev.
Og din søster var da gerne lase
brevene. Det kunde være bedre at
tale sammen om sådant.
Nå, de søndersjyder her var i
forbryder for grænsen. Men de har
jo da megen slegt der nede.
Der var mange gode mennesker.
Særlig de Rones vilde gå gennem bælge
og mere med. Ja, den ene var mere
den anden ikke søndersjyder. Men end
godt for. Men havde mistet deres
eneste barn i sommer. For 12 år
lige. Ja, den har set, det er nok
bedst ikke altid at have medbringer.
Det er da rigt at tale med men-
nesker hos hvem sorg og modgang
rigtig har fået mange hjerte der
lukket op. Men - a Guds Gud

du glæde, som du ikke selv til at
græde - det har vi dog også brug for.

Jeg lægger et brev fra Helga Løise
her i. Jeg vil gerne du skal lase
det. Ja, kan du måske bedre tænke
på om du ved en ung pige, der
var skikket til, og vil tage der ned.
Trøjborg er en stor gård der ligger i
engen ved Vindby. Nede i den store
have ligger endnu ruiner af slotet
med dobbelte valde og grave om.
Boi Løise og Helga er unge
folk. To piger og en dreng bor der.
Jeg husker ikke deres alder helt rigtig.
Det er et godt hjem. Vi holder
meget af Boi og Helga.
Den unge pige skulle spille lidt
med pigene, og fortælle og synge
i al stilhed; og gerne være en der
kan være Helga til lidt opmuntning
og trøst i denne træge tid.
Det hun skriver, at manden har
fået udleveret nyt felt græs, vil

sege at han stod færdig til at sendes til fronten.

Jeg skriver om krigens gru og hvor langt værre det var for dem derude end her i det hver dag og time.

Ja, sådan kommer man ofte til at tænke. Men så er det jo det, at hjælper til at holde ud og til at bære, den kommer jo først for alvor når vi har brug for den. Jeg blev glad ved noget en ung kone skrev til mig forleden. Hun har for været borte så urolig og angstfuld. Hun var over i en by i Syd-England.

Hvor der kan komme fleppelen og sørgendes mænd, isønder, små ikke, men fra England osv, og så derfor over i London og kun ene med forinden. Hun skrev så:

"Når jeg kommer kan grides af angst for hvad der kan komme af voldsomme ender. Vi synes jeg, det var og var gåt op for mig i en tid som denne, at helt galt kan det være, og vi skal ikke komme bort fra Gud."

Lignende ord har jeg ofte hørt i de sidste dage, og de var jo at de var færdige et godt øjeblik at stå på og stå på det.

Og jeg var da bare lig fortællt hvad jeg var glad ved, at jeg var kommet en lille Anders i 1915. Jeg var som nævnt efter en måned for, endnu før han blev færdig, jeg var ved på det tidspunkt. Og så måtte han stå på det samme. Og så, ja, så det var en glæde for mig, som jeg var glad for.

Og så, ja, så det var en glæde for mig, som jeg var glad for. Og så, ja, så det var en glæde for mig, som jeg var glad for.

skrevet. I efteråret tog en mange færdig jord af nord siden. Nu har jeg fået lov til at fylde gabet, og det ender nu med søndagstid jord. En mand fik pas til at færdig frem og tilbage og foruden at de højere brødes for sig.

Tidligere over grænser er i givet. Så: ingen processus undersøgt for pas til at rejse herover, endområde der er allerede tvingende grunde. Danske under såvel som for dem, kan få pas.

Vi kan komme derned herfra, og vi ventede at kunne blive ved. Ikke et øjeblik andet afsluttet må vi tage med det.

en dejlig kurophold på en. En Lykke havde med mig til Anders, gik i vagtmandskabet. Men var solhat jeg var den tid, sagde forresten så kort. Men må de de vilkårlig ikke tage den med?

Men som kun at fælde af afsluttet siger god let derned, den den havde. Kontrollet ikke er vejreguleringer over for dem, han kender. Så jeg kunde fælde Kristine Lykke og hendes kærester med en lille fuld som kage. Det var en lille fornøjelse at de den afsluttet den alene - afsluttet - var det sagt.